

Αταξία

Στίχοι: **Rous**

Μουσική: **Rous**

Εκτελέσεις:

u

Έχεις δικό σου κελί σε μια ωραία ζωή.
Κι ένα κορμί που γεννά ανησυχία.
Πώς να χωρέσει η φωνή σε μια σελίδα λευκή?
Πώς να ουρλιάξει η ψυχή σε ήχων αρχεία, χωρίς αναρχία?
Κι είναι η γη ένα μπαλόκι που τη σέρνει ένα παιδί
Και στο χέρι του σφιχτά κρατάει.
Κι όσο περνάει ο καιρός αυτή του φαίνεται μικρή
Μα τώρα πια έχει χαθεί
Και πίσω της πάει.
Έχεις μια εικόνα μικρή που της μιλάς το πρωί
Με μία αιρετική, σύγχρονη αγία.
Κι αναρωτιέσαι...
Πώς να παγώσεις μια στιγμή αφού ο κόσμος και η γή
Αποκοιμήθηκαν σε μία αναλογία
Που μοιάζει γελοία.
Κι είναι η γη ένα μπαλόκι που τη σέρνει ένα παιδί
Και στο χέρι του σφιχτά κρατάει.
Κι όσο περνάει ο καιρός αυτή του φαίνεται μικρή
Μα τώρα πια έχει χαθεί
Και πίσω της πάει.
Ποιος έφτιαξε ουρανό από χαρτί, φωτιά να πάρει?
Ποιος τις γραμμές του τραίνου τις κάνει στιγμή
Εμάς να προσπερνά...
Μείνε γιαπόψε εδώ, ως το πρωί
Μέχρι τι μέρα.
Με χρώματα της αυγής θα βάψω κι αυτή
Τη Δευτέρα.
Κι είναι η γη ένα μπαλόκι που τη σέρνει ένα παιδί
Και στο χέρι του σφιχτά κρατάει.
Κι όσο περνάει ο καιρός αυτή του φαίνεται μικρή
Μα τώρα πια έχει χαθεί
Και πίσω της πάει.

Καταχώριση στο stixoi.info: cactus, 24-04-2017

http://www.stixoi.info/stixoi.php?info=Lyrics&act=details&song_id=69927